

НЕДАВАЊЕ ИЗДРЖАВАЊА **(члан. 195. став 1. КЗ-а)**

Закон не прави разлику између делимичног и потпуног недавања издржавања. Околност да је окривљени у инкриминисаном периоду делимично извршавао своју дужност може евентуално бити цењена приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, али је без утицаја на постојање самог кривичног дела

Из образложења:

Пресудом првостепеног суда окривљени је оглашен кривим за извршење кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ и изречена му је условне осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци са роком проверавања од 2 године и ако у року од 6 месеци од правноснажности пресуде исплати све заостале рате издржавања за млл ћерку. Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног из свих жалбених разлога, док је АЈТ предложио да се жалба као неоснована одбије и пресуда потврди.

Апелациони суд у Новом Саду је, испитујући побијану пресуду и по службеној дужности, нашао да је жалба неоснована.

Ценећи све изведене доказе и признање окривљеног утврђено је да исти није давао издржавање за своју млл ћерку у износу и на начин одређен правноснажном судском одлуком, па је јасно да су се у радњама окривљеног стекла сва обележја кривичног дела недавања издржавања из члана 195. став 1. КЗ, јер насупрот жалбеним наводима, закон не прави разлику између делимичног и потпуног недавања издржавања. Околност да је окривљени у инкриминисаном периоду делимично извршавао своју дужност може евентуално бити цењена приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, али је без утицаја на постојање самог кривичног дела.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број К. 786/12 од 18.10.2012. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Кж. I- 540/13 од 29.05.2013. године)